

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, regionální referát rozhodovací činnosti - pracoviště Praha, se sídlem Kartouzská 4, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2007, č. j. 12 Cad 8/2006 – 51,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze shora označeným rozsudkem zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, regionálního referátu rozhodovací činnosti ze dne 9. 5. 2006, č. j. 1034/0002-9010/2006/BH/83, kterým rozhodla žalovaná tak, že zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Praha - západ ze dne 22. 2. 2005, č. j. 220009/200/9011/2006/69/06/OL, kterým byl potvrzen výkaz nedoplatků ze dne 13. 12. 2005, č. 3347/05, jímž Okresní správa sociálního zabezpečení Praha - západ uložila podle § 104g odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení stěžovateli povinnost uhradit dlužné pojistné a penále v celkové výši 79 272 Kč. Soud ve shora označeném rozsudku konstatoval, že námitky stěžovatele týkající se nesprávného posouzení fikce doručení výkazu nedoplatků neshledal důvodnými, neboť z obsahu spisu zjistil, že stěžovatel své tvrzení, že nebyl v době doručování výkazu nedoplatků přítomen v místě doručování nedoložil. V postupu Okresní správy sociálního zabezpečení, která vycházela z fikce doručení ve smyslu § 24 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád) tak neshledal pochybení. Dále uvedl, že dalšími žalobními námitkami, jež se týkaly otázky uspokojení pohledávky Okresní správy sociálního zabezpečení Praha - západ vůči žalobci z předmětného nedoplatku se nemohl zabývat, protože v rámci přezkoumání správního rozhodnutí není řešena otázka výkonu rozhodnutí.

Proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2007, č. j. 12 Cad 8/2006 – 51, podal stěžovatel včas kasační stížnost, ve které uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že je vázán služebním pobytem v zahraničí, odůvodní kasační stížnost po svém návratu do České republiky, nejpozději však do konce měsíce června 2007.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 18. 5. 2007, č. j. 12 Cad 8/2006 – 58, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil ve dvojím vyhotovení svou kasační stížnost postupem podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) tak, aby uvedl v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí soudu napadá a poučil jej, že nebude-li kasační stížnost v této lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek (§ 37 odst. 5 s. ř. s.). Stěžovatel na toto usnesení soudu reagoval přípisem ze dne 21. 6. 2007, ve kterém prostřednictvím pracovnice své kanceláře požádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti do doby svého návratu ze zahraničí, nejpozději však do poloviny července 2007.

Stěžovatel poté s poukazem na svůj pobyt v zahraničí (přípisy ze dne 20. 11. 2007 a 5. 12. 2007) a zdravotní důvody (přípis ze dne 29. 1. 2008) znovu opakovaně žádal Městský soud v Praze o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti.

V podání nazvaném „zpětvzetí kasační stížnosti“ ze dne 25. 2. 2008 stěžovatel mimo jiné konstatoval, že částka 79 272 Kč byla ke dni 24. 7. 2007 uhrazena v plné výši a z tohoto důvodu pohledávka OSSZ Praha - západ zanikla. Po zániku pohledávky podala OSSZ Praha - západ Okresnímu soudu v Litoměřicích návrh na zastavení výkonu rozhodnutí ze dne 27. 7. 2007, načež usnesením Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 23. 10. 2007, č. j. 19 E 671/2005 - 101, byl zastaven výkon rozhodnutí prodejem nemovitostí, nařízený usnesením Okresního soudu v Litoměřicích č. j. 19 E 672/2004 – 27, ze dne 23. 6. 2005. Na závěr stěžovatel výslovně uvedl, že svoji kasační stížnosti bere zpět.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Poněvadž projev vůle stěžovatele, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel míní ukončit řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení zastavil.

O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. března 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu